

Vážení spoluobčania,

uplynul mesiac od vypuknutia vojny na Ukrajine. Mesiac sledujeme hrôzy, ktoré sa tam dejú bežným ľuďom – matkám, deťom, starým ľuďom, chorým. Okrem ohrozenia bombardovaním sú ľudia v obklúčených mestách vystavaní hladu, smädu, zime. Prezident Putin z diaľky a v bezpečí presviedča kľamstvami svoj národ o denacifikácii, špeciálnej operácii a záchrane Ukrajiny. Zatiaľ čo aj mladí ruskí chlapci, mnohí ešte nedávno deti, zomierajú na fronte v jeho vojne.

Ako sme na tragédiu u nášho suseda zareagovali na Slovensku?

Prvotný šok a strach sa veľmi rýchlo pretransformoval do nevídanej pomoci a solidarity Slovákov, Sloveniek a ďalších našich občanov. Osobitné poďakovanie patrí našim mimovládny organizáciám. Množstvu charitatívnych a občianskych iniciatív, tisícom dobrovoľníkov. Všetci, ktorí kedykoľvek v minulosti spochybňovali, či dokonca útočili na tretí sektor, vstúpte si do svedomia. Toto je ukážka sily občianskej spoločnosti, ktorú ste bez poznania neoprávnene kritizovali. Zároveň štát musí ísť v ústrety tým, ktorí mu pomáhajú, a ktorí ho v mnohom zastupujú.

Ešte raz vd'aka vám všetkým, občania, ktorí pomáhate, či už ste organizovaní alebo len konajúci spontánne. Ste vlnou dobra, ukazujete to najlepšie, čo na Slovensku máme.

Väčšina Slovenska sa po 24. februári zjednotila. Je to možno nenápadná ale nesmierne dôležitá správa, ktorú nám táto tragická situácia priniesla. Nestraťme túto súdržnosť ani keď budeme cítiť prirodzenú únavu z pomoci. Zjednotila nás ľudskosť a na tej môžeme stavať, i keď budeme mať rôzne názory na veľa vecí.

Ukrajine nemôžu priamo pomôcť naše, ani iné vojská. Nechceme začať tretiu svetovú vojnu. Ale náš sused má právo brániť sa a my ich nemôžeme nechať bez pomoci. Ukrajinci vedú spravodlivý boj o svoju suverenitu a národné sebaurčenie. My ako slovenský národ pri pohľade do našej vlastnej histórie tomu predsa musíme rozumieť.

V týchto dňoch a týždňoch sa píše dejiny. Som hrdá na to, že Slovensko stojí na ich správnej strane tým, že pomáha Ukrajine. Nepodľahnime vábeniu, aby sme sa starali iba o svoje, že vojna sa nás netýka a aby sme nedráždili Rusko. Veď Putin sám už niekoľkokrát ukázal, že keď chce konflikt, zámienku si nájde.

Ani keď odvrátíme zrak a skryjeme hlavu do piesku, vojna u nášho suseda nezmizne. Za tento mesiac sme si všetci mohli uvedomiť, že mier a bezpečie už nie je samozrejmosť a že nie je zadarmo. My dôsledky vojny zvládneme, dôležité ale je, aby sme našim deťom zabezpečili bezpečnejší svet. To je daň za nezmyselnú a nevyprovokovanú vojnu, ktorú teraz všetci platíme.

Je mesiac od začiatku vojny. Naše úsilie, ktoré sme za ten mesiac vynaložili, či už tu doma pomáhaním utečencom z Ukrajiny, alebo medzinárodne našimi krokmi pomoci, mi

dávajú pocit uistenia, že robíme všetko potrebné pre dosiahnutie toho najdôležitejšieho cieľa - dosiahnutie mieru.